

ENTREVISTA A

Mar Barbany i Abdou Samath

educadora social i emprenedor, han obert un allotjament rural al Senegal

La Mar, l'Abdou, la Sira i en Quim són una família catalana i senegalesa que, ara fa un any, van emprendre una aventura vital al Senegal per conèixer la cultura del pare. A Mar Lodj, una illa amb 5.500 habitants situada al parc natural del delta del riu Saloum, han obert un allotjament ecoturístic que han batejat com Nguel du Saloum –en llengua serer, *punt de trobada*. A l'illa no hi ha ni cotxes, ni carreteres, ni xarxa elèctrica... només “naturalesa, tranquil·litat, comunitat, valors...” Aquest estiu han vingut a Granollers per veure la família i ara ja tornen a ser a Mar Lodj, disposats a consolidar el seu projecte i fer-lo créixer. Els podeu seguir a les xarxes amb el perfil @nguelsaloum

La família Samath Barbany al parc Torras Villà, aquest estiu.

Com sorgeix la idea de fer un allotjament rural... al Senegal?

Abdou. Soc senegalès, tinc una part aquí i una allà. Tenint doble cultura, vam pensar que estaria bé oferir als nostres fills la possibilitat de conèixer la cultura d'allà, també. I la millor manera era anant-hi a viure ara que són petits, que és més fàcil. I vam escollir Mar Lodj, una illa petita, rural, tranquil·la, que manté els valors de la meva cultura serer.

Mar. Si marxàvem de Granollers no era per anar a una altra ciutat. A Mar Lodj hi ha molta natura i es troba a una hora i mitja del poble de la família de l'Abdou, de manera que és fàcil anar a veure els avis. L'illa és parc natural i comença a haver-hi gent interessada a coneixe'n les aus, els peixos, la vegetació... no hi ha ni electricitat, ni carreteres, ni cotxes, tothom va en cavall. Als europeus els crida l'atenció, tot això. Així que vam decidir dedicar-nos a l'ecoturisme. La feina ens permet portar endavant el projecte familiar i de vida: no hem anat a obrir un negoci, hem anat a viure una experiència.

Des del primer dia heu volgut fer les coses com es fan allà...

M. Teníem clar que si deixàvem la vida d'aquí volíem fer una cosa que ens ressonés i fer-ho convençuts. Així que sí, la casa l'hem feta a la manera tradicional, amb materials naturals, hem contractat paletes d'allà, amb tots els avantatges i inconvenients,

treballen molt tranquils... i potser és això el que hem anat a aprendre. La gent d'allà al principi no sabien amb quina intenció anàvem, però han vist la nostra manera de fer, que contractem guies del poble, que no tenim ni barca ni cavalls propis, sinó que els lloguem; que comprem al poble... Algú em va dir: “Vosaltres no esteu davant del mar –estem a tercera línia–, però no esteu d'esquena al poble”. Portem els nens a una escola senegalesa, cristiana; regatejo com fan ells... Vull que em considerin una més, però encara falta...

“Vam pensar que estaria bé oferir als nostres fills la possibilitat de conèixer la cultura senegalesa i, ara que són petits, era més fàcil”

Com els veieu, a la Sira i en Quim?

M. Ells, si van amb nosaltres, ja en tenen prou. Però hem quedat sorpresos del bé que s'han adaptat, els veiem supertranquils i contents, segurs i sociables.

Què us quedeu cadascun de la cultura de l'altre?

A. Totes les cultures són bones, intento quedar-me amb el millor; aquí [a Catalunya] he après moltíssim.

M. M'agrada constatar que la comunitat allà té molt pes, aquí som més individualistes, i que la vida *es viu*, no *es treballa*. Quan he tornat aquí [per les vacances d'estiu], tothom va ràpid i tot està preparat per al consum. I jo soc de família de botiguers [riu]... Allà, vam passar un Nadal! Els nanos van ser feliços amb un gosset que va arribar, no van demanar res més. Allà passen moltes coses